

In (vermoedelijk)1854, als vertegenwoordiger van diverse Indianenstammen in het gebied van de Puget Sound, hield Chief Seattle een toespraak gericht aan het blanke opperhoofd in Washington. Die toespraak is naderhand wereldwijd bekend geworden en heeft vele mensen de ogen geopend. In navolging van deze toespraak, maar nu geschreven vanuit de ogen van een blanke man, is in augustus 2009 deze brief opgesteld, een brief aan ons allemaal en in het bijzonder aan de regeringsleiders. Een oproep ons in Liefde te Verenigen. De tijd is nu. Ons doel is deze brief uiteindelijk luid en duidelijk uit te spreken in het hart van de regeringszalen.

Apeldoorn, 8 december 2012

Aan al onze Broeders en Zusters, Leden van de Raad, aan alle Regeringsleiders en aan de 'geheime' Regering...

Al sinds ik klein was voel ik me verbonden met de natuur.

En toen ik hoorde van stervende vissen in de Rijn, vroeg ik af waarom dat gebeurde.

Maar wat kon ik eraan doen?

Ik ging erover schrijven, maar wie luistert er nou naar een kind?

Ik ben nu volwassen, maar onze vissen sterven nog altijd.

Ik hoor de walvissen en dolfijnen, onze intelligente broeders in vervuilde zeeën.

Ze roepen om hulp.

Ze worden bejaagd en hun vlees wordt vermalen als veevoer.

Het is voor wetenschappelijk onderzoek, zo wordt ons verteld.

Uw sonar beschadigt hun gehoor en ze sterven op onze stranden.

Maar weet u... hun zingen brengt liefde in het water van de zee en daardoor beschermen ze ons.

Nu roepen ze onze hulp. Hoort u hen niet?

Ik luister naar de vogels. Ze zijn ons gevolgd naar onze steden en hun aanwezigheid verlicht onze ziel. Sommigen zingen als het voorjaar wordt en in de winter nemen anderen hun taak over.

Maar hun verwanten worden met miljoenen opgesloten in kleine hokjes.

Ze worden met dat wat u medicijnen noemt in leven gehouden en vetgemest.

Daarna wordt onze kinderen verteld dat dit vlees gezond voor hen is.

Ik hou van koeien en varkens. Ook zij zijn onze broeders.

Ze krijgen gemalen vissen te eten, terwijl ze nooit vlees noch vis gegeten hebben.

En u verplicht de boeren ze te merken en in te spuiten met uw medicijnen.

Mogen ze geen namen meer hebben?

Wie troost hen als ze verdrietig zijn?

Hoe kan een ongelukkige koe gezonde melk geven?

Ik heb geen wetenschap nodig die vraag te beantwoorden.

Wij horen uw stem elke dag via de t.v. en lezen uw woorden in de kranten.

Mijn hele leven lang heb ik zo uw stem gehoord.

Ik ben ermee grootgebracht.

Misschien zijn wij nog maar kinderen, hopen op wijze raad van onze ouders.

In onze tuinen en boomgaarden zorgen bijen voor het nieuwe gewas.
Ze bevruchten de bloemen.
Maar nu sterven de bijenvolkeren. Hun zacht zoemen verdwijnt.
Wie moet dan de bloemen bevruchten?
Wil het zeggen dat er binnenkort geen fruit meer aan de bomen komt?
Wie moet dan straks onze kinderen leren hoe een appel smaakt?

U laat onze dochters inspuiten tegen kanker.
Uw wetenschappers vertellen dat dit voor hun gezondheid is.
Maar andere wetenschappers vertellen dat het vergif is.
Wie moeten wij geloven? Wetenschap moet toch eerlijk zijn?
Als wetenschap, altijd door u aangehaald, twee tegenstrijdige
standpunten verkondigt,
dan moet 1 van beide een leugen zijn.
Dat is wetenschappelijke logica.

En als er een epidemie uitbreekt, gaat u ons dan allemaal verplicht dat vergif
inspuiten?
Dan worden wij toch juist ziek?
Of respecteert u onze vrije wil om zelf keuzes te maken, zelfs als ze onlogisch
lijken in uw ogen?

We zijn kinderen en we willen u vertrouwen, want u bent onze
vertegenwoordigers.
Maar we verliezen ons vertrouwen in u. Begrijpt u dat?

Onze steden doen pijn aan onze ogen, onze oren en onze neus.
Ze draaien op benzine die alle zuurstof verbruikt en de lucht vervuult.
U zegt dat we beter op kernenergie kunnen overstappen. Ik ben daar bang van.
Waarom vertelt u niet dat het reeds lang mogelijk is vrije energie op te wekken?
Mogen wij dit niet weten? Bent u bang voor verandering?

Als ik 's nachts vanuit de tuin omhoog kijk zie ik soms een paar sterren.
Maar als ik in een woestijn ben, ver van onze steden...
zie ik duizenden sterren, zoveel dat ik stil ben van verwondering en verlangen.
Ik zie de Melkweg als een lichtende rivier van leven.
Waar zijn al die sterren boven onze steden gebleven?

Uw leert ons dat we een beschaafd land zijn, en dat de landen van Europa nu een
gemeenschap vormen van beschaafde landen.
Ik geloofde dat. Maar nu heb ik moeite uw mening te delen.
U vertelt ons dat de Grote Geest een God van onvoorwaardelijke Liefde is.
Heb uw naaste lief, zo leert ook u ons.
Waarom berooft u dan arme landen van hun natuurlijke rijkdommen?
En waarom blijven ze met onbetaalbare schulden achter?
En zijn de inwoners te arm om in leven te blijven.
Waarom staat u toe dat ze wapens geleverd krijgen, waardoor hun volken
verscheurd worden door twisten?
Maar... waarom maakt u eigenlijk wapens als onze landen zo rijk en beschaafd zijn?
In uw daden herkennen wij uw woorden niet.

Waarom leeft u ons de liefde van de Grote Vader niet voor?
Overall rondom ons verrijzen antennes die elke seconde straling uitzenden.
We hebben goed geluisterd naar uw woorden op de televisie,
want we dragen allemaal die nieuwe zenders bij ons.
Zo zijn we altijd en overal bereikbaar en vindbaar.
Uw wetenschappers zeggen dat al deze straling geen kwaad kan.
Waarom dan... lijden zoveel mensen aan klachten veroorzaakt door deze straling?

We verliezen het ritme van Gaia, moeder Aarde, en onze maatschappij draait 24
uur per dag.
Onze lichamen krijgen geen rust, dus schrijft u ons medicijnen voor om te slapen.
We worden steeds zieker, want we sterven aan ziektes die vroeger nauwelijks
voorkwamen.
Is dat uw idee van een beschaafd land?
Het geld dat we gespaard hebben blijkt z'n waarde te verliezen.
Mensen verliezen hun banen en soms zelfs hun huizen.
U voorziet al onze documenten van verborgen zenders en verplicht ons die altijd
bij ons te hebben.
Er zijn al mensen die deze zenders in hun lichaam hebben, net als koeien, varkens
en huisdieren.
Verliezen wij straks ook onze namen en identiteit en worden we nummers in uw
computers?

U vertelt dat we werken aan onze toekomst, aan veiligheid en comfort.
Maar terwijl het geld en de pensioenen die we gespaard hebben hun waarde
verliezen, lezen we dat uw eigen inkomsten stijgen, zelfs nu er crisis is.
Dus kopen we drank en sigaretten en krijgen we meer medicijnen om onze pijn te
vergeten.
Hoe kan dit?
Waarom worden steeds meer natuurlijke medicijnen verboden?
We zijn allemaal wezens van Licht, maar waarom wordt het voedende Licht in ons
eten verdreven door straling?
Waarom mogen er straks geen natuurlijke vitamines en mineralen meer in ons eten
zitten?
Dan worden we toch juist ziek?
Ik lees dat er al landen zijn waarin uw rechtbanken mensen dwingen zich te laten
behandelen met gif als ze kanker krijgen, terwijl onze natuurartsen worden
vervolgd als ze een natuurlijke behandeling adviseren.
Wij begrijpen uw wijze woorden niet meer. U spreekt uzelf tegen.
Of bent u zelf nog een kind, misschien een Grote Broer... die ons pest en klein
houdt?

Misschien was het dom van ons u onze verantwoordelijkheid in handen te geven,
want kijk nu naar onze mooie planeet...
Mijn hart huilt, want de zeeën zijn bijna leeggevist,
de lucht is vervuild,
het land ontdaan van alle rijkdommen,
haar dieren opgesloten als productie-eenheden.
We zijn eenzaam, terwijl we toch met zo velen zijn.
We verlangen naar harmonie, vrede en saamhorigheid, naar éénheid.

Wij zijn toch allemaal Hoeders van deze Aarde? De Grote Vader heeft ons allen die taak gegeven!

In het verleden hebben we onze Rode Broeders vermoord en hun landen bezet. We hebben oorlogen gevoerd en overzeese continenten gekoloniseerd. Gaat u straks andere planeten bezetten, net zoals we Amerika veroverden? Steden bouwen?

Wat zijn uw plannen, zo vraag ik mij af...

Want u maakt de mensheid zo zelf tot een uitstervend ras.

Begrijpt u niet dat delen in Liefde en Dankbaarheid... de werkelijke sleutels zijn om deze wereld te transformeren tot een paradijs, in staat om zelfs miljarden mensen in harmonieus samenzijn te huisvesten, samen met alle dieren en planten.

Want ook zij zijn deel van deze Natuur... van deze Aarde... van de Kosmos... van de Goddelijke Alkracht.

En... maakt u daar niet ook deel van uit?

Broeders en Zusters, Leden van de Raad, Regeringsleiders...

Misschien moeten we daarom onze verantwoordelijkheid weer opeisen.

Dan ontheffen we u van uw taak als ouders.

Misschien beseft u het nog niet, maar we verenigen ons.

Mensen maken weer contact met elkaar, met hun broeders en zusters wereldwijd.

We verbinden ons weer met onze dieren die om onze hulp roepen.

We herstellen het contact met onze voorouders en beschermengelen, wiens stille stemmen tot ons spreken.

We communiceren weer met onze broeders in het universum met wie we codes uitwisselen in de graanvelden.

Zult u luisteren als onze Gezamenlijke Stem eindelijk tot u doordringt?

Leden van de Geheime Regering, waar jullie ook zijn...

Wij zijn de kinderen van deze Aarde, maar jullie hebben ons DNA aangepast voor jullie eigen doeleinden.

We hebben altijd geluisterd naar jullie woorden.

We hebben in jullie behoeften voorzien, maar het waren niet onze behoeften.

Als slaven hebben we voor jullie gewerkt, talloze generaties lang, op jacht naar het goud dat jullie wensten.

We hebben de Aarde verwoest voor jullie

En jullie hebben genomen wat jullie wilden

U heeft zelfs geprobeerd ons te isoleren van de Almachtige Vader, de Schepper van Al-dat-Is

en u hebt uzelf op Zijn plaats gezet.

En wij waren de gelovigen...

wij dachten dat jullie wijs waren.

Die tijd is ten einde gekomen.

Wanneer jullie nu onze hulp nodig hebben,

dan is de juiste weg om ons om die hulp te vragen, openlijk.

Samen...

in de gedachte van 'Wij zijn Eén'

in samenwerking met het Universum

zal er wellicht een oplossing komen voor jullie problemen

om jullie wereld te redden.
Maar de tijd dat jullie ons konden gebruiken, die tijd is ten einde.
Dezelfde Rode Broeders wiens grond wij bezet hebben,
vertellen dat 2012 een belangrijk Jaar van de Zon is.
Dat er Verandering op komst is.
Het is bijna zover.
We worden volwassen en we gaan zelf keuzes maken.
Wij zijn kinderen van een nieuwe wereld, een nieuwe tijd.

We willen de lucht, de zeeën en rivieren schoonmaken
en het leven erin terugbrengen,
want we willen weer de prikkeling van schone lucht kunnen voelen,
verre bergen kunnen zien en leven in het ritme van moeder Aarde.
We willen de dieren en planten die ons voeden, dankbaar zijn en met
liefde behandelen.
We zoeken rust in onze woongebieden, en tijd om daarvan te genieten.
We willen dat alle mensen te eten hebben en in vrede samenleven, zonder wapens.
We zoeken geen strijd.
Dan kunnen we dat aan onze kinderen meegeven, zodat ze trots op ons zullen zijn.
We hebben altijd geluisterd en geleefd naar uw woorden.
Maar als u onze vrije wil en vrije keuze wilt afnemen,
geven we in feite ons leven uit handen, en leveren we zelfs de Aarde uit aan u.
Besef dan dat we daar niet licht over denken en dat we dat niet makkelijk doen,
want dat is een groot goed en we hebben weinig vertrouwen in uw motieven.
Toch zullen we jullie dankbaar zijn voor alles dat jullie ons geleerd hebben.
De tijd is nu... de verandering is al begonnen.
Het is aan u om daarin mee te gaan.
Alstublieft, respecteer onze vrije wil en laat ons zelf keuzes maken.

Dan zullen we u kunnen gedenken als Ouderen
die ons alles geleerd hebben dat ze wisten,
die wellicht fouten maakten,
maar die het goed met ons voor hadden.

Wim Roskam
schrijver van 'Kiezen voor Vrije Keuze'
Marianne Agterdenbos
therapeute NAET en Biofotonen
Gijsbrechtgaarde 316
7329 CE Apeldoorn
055 5335747
atelier@akaija.com
www.akaijaforgaia.com en www.kiezenvoorvrijekeuze.nl